

Sygn. akt IV CSK 658/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. Spółki Jawnej w R.
przeciwko K. K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu
z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt VIII Ca 145/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje adwokatowi M.L. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Toruniu kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

K. K., pozwana w sprawie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną na podstawie art. 527 i nast. k.c., przytoczyła jako podstawy kasacyjne zarzuty naruszenia art. 385, 227 i 380 k.p.c. i uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej przez nią skargi kasacyjnej oczywistą jej zasadnością.

Wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia, objęta podstawami kasacyjnymi, jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma najmniejszych podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia któregośkolwiek z przepisów powołanych w skardze kasacyjnej w ramach jej podstaw.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu rozstrzygnął stosownie do § 2 ust. 3, § 6 pkt 6, § 13 ust. 4, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).

l.n